

[Collet]

skuddet er på rette vej. Investeringsboommet i erhvervslivet tyder på, at betalingsbalancen vil blive afgørende forbedret fremover, og budgetunderskuddet synker hastigt i disse år, så udviklingen er positiv på disse områder.

For at undgå fremtidig gældsætning og formindske statens indenlandske og udenlandske lånebehov skal mindst fire forudsætninger opfyldes. For det første er den vigtigste og mest aktuelle forudsætning naturligvis, at overenskomsterne falder fredeligt på plads med lønstigninger så tæt på nul som overhovedet muligt. For det andet er det uomgængelig nødvendigt, at den stramme udgiftspolitik opretholdes i de næste 3-4 år; her må disciplinen ikke svigte. For det tredje må vi håbe på, at den internationale højkonjunktur fortsætter nogle år endnu. Økonomien i USA, som er den vestlige verdens lokomotiv, kører fortsat for fuld damp, og meget tyder heldigvis på, at det også fremover vil være tilfældet i nogen tid endnu. For det fjerde kan vi håbe, at de tre nævnte forudsætninger opfyldes så godt, at det tillader Nationalbanken at lempe pengepolitikken med en lavere rente til følge. Dette vil igen give positive vekselvirkninger mellem renten, betalingsbalancen og budgetunderskuddet og dermed accelerere udviklingen mod en sundere økonomi og dermed et mindre behov for statslig låntagning.

Bedømt i dag tyder meget på, at disse fire vigtige forudsætninger vil blive opfyldt. Vi aner lys forude. Derfor kan det konservative folkeparti med betydelig mindre bekymring end sædvanligt give tilslutning til, at finansministeren bemyndiges til at optage de omhandlede lån.

Fogh Rasmussen (V):

Venstre kan give sin tilslutning til, at finansministeren får de søgte bemyndigelser til at optage både indenlandske og udenlandske statslån. Så længe vi beklageligvis har fortsatte underskud på betalingsbalancen og på statsfinanserne, er det nødvendigt, at finansministeren er udstyret med disse bemyndigelser, for at underskuddene ikke skal skade vores økonomi. Man kan også sige det på den måde, at det, at finansministeren får disse bemyndigelser, faktisk er forudsætningen for, at vi uførtrodt kan fortsætte en politik,

der går ud på yderligere at nedbringe underskuddene.

Der er i hvert fald det glædelige, at der i den tid, den nuværende regering har siddet, har været et fald i de søgte bemyndigelser, hver gang finansministeren er kommet til folketinget. Det afspejler jo den glædelige udvikling, at underskuddene er stadig faldende.

Vi kan altså give vores tilslutning til, at finansministeren får de søgte bemyndigelser.

Men det var ganske fantastisk at høre hr. Camre folde sig ud her fra talerstolen. Hr. Camre talte om Ebberød Bank, og hr. Camre talte om, at det lå socialdemokratiet stærkt på sinde at stoppe hullet i statskassen. Det er fantastisk at høre netop hr. Camre belære den nuværende regering og de nuværende regeringspartier om, at nu skal hullet i statskassen stoppes. For hvad er det, regeringen og regeringspartierne har gjort, lige siden den nuværende regering trådte til? Det er at forsøge at stoppe det gabende hul i statskassen, som blev skabt under den forrige regering, hvis parti hr. Camre repræsenterer. Det er da glædeligt, at hr. Camre har vundet ny interesse for underskuddets udvikling, men på baggrund af, at socialdemokratiet i en årrække har præsideret over stadig voksende underskud, kan man diskutere, om hr. Camre er den rette til at belære de nuværende regeringspartier om, hvorledes man stopper hullet i statskassen.

Da den nuværende regering trådte til, var der udsigt til, at underskuddet på statsfinanserne ville vokse til 80 mia kr. I løbet af den tid, den nuværende regering har siddet, er underskuddet mere end halveret. Det er i hvert fald en demonstration af, hvorledes man stopper et hul i statskassen.

Men disse lidt barske bemærkninger til hr. Camre skal ikke overskygge den glæde, det er for mig at se en synder omvendt sig; det er altid dobbelt glædeligt.

Noget andet er så, at hr. Camre har fuldstændig ret i, at en del af den udvikling, vi har set, jo afspejler, at renteniveauet i Danmark beklageligvis stadig væk er lidt for højt. Og jeg vil gerne medgive hr. Camre, at det var ønskeligt, om renteniveauet i Danmark kom endnu tættere til renteniveauet i udlandet, end tilfældet er i dag.

Men der er i hvert fald én ting, man kan fastslå med stor sikkerhed, og det er, at den